

(Kort bemærkning).

Agnete Laustsen (KF):

Jeg vil gerne gøre hr. Torben Lund opmærksom på, at jeg på ingen måde har sagt, at flygtningene kommer hertil som følge af den nye udlændingelov. Det, jeg sagde i mit indlæg, var, at det rygtes meget hurtigt, at der her er liberale muligheder for at blive, når man først er kommet hertil. Det er noget ganske andet.

Hr. Torben Lund spørger, om det ville være rimeligt at vende tilbage til den tilstand, vi havde før, nemlig at der var en afvisningsmulighed. Det mener jeg faktisk at der godt kunne være grund til i visse tilfælde. Det er ikke noget, jeg griber ud af luften. Hr. Torben Lund behøver bare at se til lande som f.eks. Sverige og Norge, hvor der eksisterer en sådan mulighed, såfremt en asylansøger kommer og det viser sig, at hans ansøgning må anses for åbenbart ubegrundet. Jeg mener faktisk, vi burde overveje, om ikke den ensartethed i reglerne, som jeg gjorde mig til talsmand for, også burde gælde på dette område.

(Kort bemærkning).

Torben Lund (S):

Skal jeg forstå det sådan, at fru Agnete Laustsen mener, at de iranske flygtninge, der kommer her til landet i øjeblikket, eventuelt kunne være omfattet af en særlig bestemmelse, der sagde, at man kunne afvise, hvis asylansøgningen var åbenbart ubegrundet?

(Kort bemærkning).

Agnete Laustsen (KF):

Jeg vil da ikke se bort fra, at der blandt de mange iranere, der er kommet hertil, kunne være nogle, man på forhånd kunne standse ved grænsen ud fra betragtningen: her er noget, som er åbenbart urimeligt. Det drejer sig som nævnt om mange hundrede. Jeg kan naturligvis ikke sige, i hvilket omfang reglen kunne bruges, men jeg vil bestemt ikke se bort fra, at der sandsynligvis er nogle imellem de mange hundrede, som ville falde ind under reglen om »åbenbart ubegrundet«, som vi kender fra Norge og Sverige.

Bjørn Elmquist (V):

Jeg vil gerne starte mit indlæg med at takke justitsministeren for hans redegørelse – ikke bare for det, der står i den, indholdet og de faktuelle oplysninger, men også fordi den redegørelse giver os en anledning til her i folketinget i dag at drøfte denne sag.

Jeg tror ikke, der er nogen af os, der følger med i den offentlige debat, og som tager møder rundt omkring i landet, der er et sekund i tvivl om, at flygtninges ankomst til og ophold i vort land er et spørgsmål af stor aktuel interesse og betydning. Jeg holder i øjeblikket ingen møder nogetsteds i landet, uden at spørgsmålet bliver rejst. Hvis ikke jeg selv kommer ind på det, så bliver det rejst over for mig fra salen. Mon ikke kolleger her i tinget har det på samme vis? Det er mit klare indtryk, at det ikke så meget er politiske skillelinjer her, der er afgørende for den bekymring, man kan konstatere. Ofte går spørgsmålene direkte på, hvor længe Danmark, vort arbejdsmarked og vort sociale system – der jo, vil jeg sige til hr. Ole Espersen, desværre trods regeringens kamp for at bedre forholdene og trods regeringens resultater er belastede i disse år – kan holde, hvis vi får flere udlændinge ind i større målestok. Jeg må sige, at disse spørgsmål er meget urovækkende, dels den bekymring, der ligger bag, dels den risiko, der ligger i bekymringen. Jeg er bange for, at hvis ikke vi får taget fat på problemet i tide og får diskuteret os igennem det og får fundet løsninger på det, kan vi risikere, at den rimeligt tolerante holdning, synes jeg, der er almindeligt gældende for gennemsnitsborgeren i Danmark, kan gå hen og få det rigtig skidt i de kommende år, at der måske bliver sat en definitiv stopper for en videreudvikling af denne tolerante holdning. Derfor bliver vi nødt til i folketinget at tage fat på diskussionen. Jeg håber også, at man rundt omkring i kommuner og i amter og i private diskussioner vil tage fat i udviklingen, inden det kører skævt.

Justitsministeren beskriver i sin redegørelse den udlændingelov, som vi vedtog her i folketinget sidste år med meget stort flertal, i rosende vendinger, og det synes jeg og mit parti er godt og rigtigt. Derfor mener vi heller ikke, at det, vi i dag er i færd med med denne redegørelse, og det, vi skal i gang med i retsudvalget, drejer sig om en gennemgribende reform af hele loven som sådan. Vi skal jo huske, at den omhandler meget andet